

În final, decizia atacată încalcă articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât respinge cererea de acces parțial la documentul solicitat.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001 L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Comisia

(Cauza T-453/10)

(2010/C 328/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ireland Department of Agriculture and Rural Development (Belfast, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Brown, solicitor și D. Wyatt QC, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei nr. 2010/399/UE a Comisiei (¹) [notificată cu numărul C(2010) 4894] din 15 iulie 2010, în măsura în care se referă la o înregistrare privind o corecție forfetară de 5 % pentru anumite cheltuieli în valoare de 18 600 258,71 de euro efectuate de Irlanda de Nord în cadrul exercițiului fiscal 2007 și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea în parte a Deciziei nr. 2010/399/UE a Comisiei [notificată cu numărul C(2010) 4894] din 15 iulie 2010, în măsura în care aceasta a exclus de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene o înregistrare referitoare la o corecție forfetară de 5 % pentru anumite cheltuieli în valoare de 18 600 258,71 de euro efectuate de Irlanda de Nord în cadrul exercițiului fiscal 2007.

În primul rând, Comisia a adoptat această decizie în ceea ce privește înregistrarea contestată întemeindu-se pe erori de fapt și de drept, în măsura în care deficiențele din cadrul controalelor esențiale identificate de aceasta și posibilele lor consecințe asupra declarației privind hectarele eligibile în cursul anului de solicitări 2006 nu ar fi putut justifica posibilitatea unei de 5 % pentru totalitatea cheltuielilor relevante din anul respectiv ale Irlandei de Nord. Astfel de supradecarări nu ar fi putut determina majorarea valorilor de referință care decurg din plățile efectuate în favoarea fermierilor în cursul anilor 2002-2002 și, în consecință, nu ar fi putut decât să conducă la creșterea numărului, iar nu a valorii, drepturilor de plată stabilite în 2005. Aproximativ 78 % din valoarea drepturilor de plată care trebuie acordate și împărțite între hectarele eligibile declarate de fermieri în 2005 au fost determinate cu ajutorul plăților acordate fermierilor interesați în cursul anilor 2000-2002, iar acest procent nu ar fi afectat de erorile de calcul referitoare la numărul de hectare eligibile în 2005, care au fost repetate în 2006. În plus, dispozițiile privind reducerile și scutirile sau sancțiunile se aplică sub rezerva principiului modificării retroactive a drepturilor de plată și a principiului potrivit căruia dacă un fermier face o supradecarare privind hectarele eligibile și drepturile de plată, însă suprafața agricolă considerată eligibilă este suficientă pentru a activa toate drepturile de plată la care acesta este îndreptățit în mod efectiv, nu se aplică nicio sancțiune. Comisia a interpretat eronat dispozițiile care prevăd aceste principii și, prin urmare, a supraestimat în mod semnificativ sumele care se pot recupera de la fermieri în Irlanda de Nord, având în vedere supradecararea din cursul anului de solicitări 2006.

În plus, Comisia a încălcat principiul proporționalității în măsura în care a apreciat pierderea probabilă la 5 % din totalitatea cheltuielilor ocazionate, deși principiul fundamental care trebuie aplicat în situațiile în care nu se pot aprecia cu exactitate pierderile aduse respectivelor fonduri de finanțare ale Uniunii Europene este acela că nivelul corecției trebuie să fie în mod precis corelat cu pierderea probabilă. Această apreciere efectuată de Comisie a fost întemeiată pe două premise eronate. Prima dintre ele se referă la faptul că nu este relevant dacă erorile privind supraevaluarea terenului eligibil în 2005 și în 2006 nu ar fi putut avea niciun efect advers privind aproximativ 78 % din drepturile de plată totale care trebuie acordate fermierilor și, în consecință, nu ar fi putut supune unui risc finanțarea. În plus, a doua premisă eronată este aceea că sumele care se pot recupera de la fermieri în Irlanda de Nord în eventualitatea unor supradecarări în 2006 au fost supraestimate în mod semnificativ de către Comisie. În sfârșit, în măsura în care Comisia a aplicat o corecție forfetară de 5 % în temeiul unei supraestimări importante a pierderii probabile efective aduse fondurilor de finanțare ale Uniunii Europene, rezultă că, în împrejurările din speță, o corecție forfetară de 5 % a fost excesivă și, așadar, disproporționată.

(¹) Decizia Comisiei din 15 iulie 2010 de excludere de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C(2010) 4894] (JO L 2010 L 184, p. 6).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive: